

[Undervisningsministeren.]

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) sagde, at man kunde ikke blive af med Chefen. Jeg har allerede bemærket, at det er urigtigt; det kan man. Derfor er den Opfattelse, som det ærede Medlem vilde hævde i sit Interview, eller hvad man vil kalde det, i „Nationaltidende“ en Gang i December Maaned, heller ikke rigtig. Han blandede to Ting sammen, som jeg har vist ikke har noget med hinanden at gøre. (Ellinger: Aldeles ikke!). Jo, det ærede Medlem blandede § 7 og § 10 sammen. Man har sagt, at Teaterchefen kunde blive siddende, selv om Institutionen skulde blive opløst. Selvfølgelig ikke, for i Kontrakten med Teaterchefen vil der naturligvis staa, at den gælder kun for den Tid, Institutionen bestaar.

Det ærede Medlem mente, at hele Forslaget røg i Luften, ved at Dobbeltscenen, de to Scener, ikke kunde indføres fra 1. September, men maaske først en Gang i November eller December. Jeg ved ikke, hvor der i Lovforslaget staar noget om, at Dobbeltscenen skal aabnes den 1. September, og at Loven skal træde i Kraft den 1. September. Jeg kan ikke finde nogen Paragraf eller Bestemmelse derom. Loven træder reelt i Kraft, den Dag Dobbeltscenen aabner; fra den Dag begynder det nye System, fra den Tid begynder Tilskuddet — det første Aar 850 000 Kr., de følgende Aar 750 000 Kr. — at løbe, selvfølgelig.

Men hvad vil saa det ærede Medlem? Efter den Detailkritik, hvorpaa der efter min Mening blev bygget Konklusioner, som ikke kan holde, hvad vil saa det ærede Medlem? Vil han gaa imod dette Lovforslag? Jeg blev ikke ganske klar derover. Selv om han gaar imod, glæder det mig, at der i alt Fald er et meget stort Flertal i denne Sal, som vil gennemføre Forslaget. For saa vidt har det mindre praktisk Betydning. Alligevel vil jeg gerne have det ærede Medlems Tilslutning, og i Folketinget var det ogsaa saaledes, at selv om enkelte af det ærede Medlems Meningsfæller havde Betæneligheder, stemte de dog ikke imod, men en 3—4 Konservativ undlod at stemme, idet de derved tilkendegav, at de dog alligevel hellere saa denne Ordning gennemført end den nuværende Ordning bevaret uforandret. Men det ærede Medlem vil heller ikke have den nuværende Ordning bevaret uforandret. Jeg har set den Idé fremsat, at man nu skulde prøve en 2—3 Aar, hvordan det vilde gaa med Dobbeltscenen, og bevares vel, det har Venstres ærede Ordfører, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds

(Stegger Nielsen), det har de forskellige Ordførere Ret i, det har jeg selv stærkt fremhævet, at dette er et Forsøg. Men nogle har altsaa ment, at den nuværende Ordning kunde bevares en 2—3 Aar; man kunde saa se, hvordan det vilde gaa med Indtægter og Udgifter. Jeg tror, det vilde være en meget miserabel Ordning. Hidtil har det været saaledes, at den enkelte Scene, som Teatret har, kunde faa egentlig saa stort Tilskud, den vilde, for naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds talte om, at Ministeriet godkendte Budget o. s. v., saa ved det ærede Medlem saa godt, at som det har været i Aaringer og maatte være, er det i alt væsentligt en Formalitet. Som Forholdene nu er, maa Ministeriet i alt væsentligt godkende det Budget, som den administrerende Direktør indsender. Der kan Minister og Embedsmænd ikke gribe ind og sige: de og de Kunstnere skal afskediges, de og de kan ikke antages, de og de Kunstnere skal du skaffe for en billigere Pris, det og det Repertoire skal du anvende og ikke spille de Stykker, men nogle andre Stykker o. s. v. Det ærede Medlem ved godt, at det vilde være saa godt som praktisk umuligt. Denne Godkendelse har i det væsentlige været og i det væsentlige ikke kunnet være andet end en Formalitet. Og nu at fortsætte med denne Ordning, naar vi faar to Scener, det synes jeg vilde være ganske uforsvarligt. Men det ærede Medlem mente, at jeg kunde nøjes med administrativt at ansætte en ny Direktør. Jeg tror, den offentlige Mening vilde have faaet et Chok, hvis Undervisningsministeren — det være den tidligere, min højtærede Forgænger Hr. Byskov, hvis han havde siddet her, eller nu mig eller en anden Undervisningsminister — virkelig var mødt frem for Rigsdagen og Offentligheden med et Teaterforslag, der kun gik ud paa Ansættelse af en Direktør Nr. 2. Jeg tror, den offentlige Mening havde faaet et Chok, jeg tror ikke, en eneste Røst havde hævet sig til Fordel for et saadant Forslag. Man vilde sige: en Direktør til, altsaa to Direktører, der skal trække Tov om Repertoiret og det hele, hvordan i al Verden skal det kunne gaa? Det ærede Medlem vil dog vide, at af alle Regeringsformer er Duumviratet det sværeste, det sværeste af alle. Det er en Erfaring for alle, der har haft med den Slags at gøre. I Triumviratet kan de to dog overstemme den ene; men at finde to sjæleligt og aandeligt og paa anden Maade samstemmende Mænd, der i en Overgangstid som denne, hvor det endda vilde ligge Mennesker fristende nær at tænke paa: